

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **M. B.**
bytem K. 976/39, K.
zastoupen Mgr. Michalem Wiedermannem, advokátem
sídlem Bauerova 491/10, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2016, č.j. 52175/16/5200-10423-806032,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 23.11.2016, č.j. 52175/16/5200-10423-806032, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Zlínský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 19.4.2016,

č.j. 399683/16/3304-50521-708471, jímž správce daně rozhodl podle § 113 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), o odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru správce daně ze dne 6.5.2015, č.j. 1086165/15/3304-50521-708471, tak, že se výše doměřené daně mění z částky 34 350 Kč na částku 28 560 Kč a výše penále z částky 6 870 Kč na částku 5 712 Kč.

2. Uvedeným platebním výměrem správce daně doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010 ve výši 34 350 Kč a současně rozhodl o tom, že žalobci vzniká povinnost uhradit penále z doměřené daně podle § 251 odst. 1 písm. a) daňového řádu ve výši 6 870 Kč, neboť žalobce neprokázal, že výdaje ve výši 38 614 Kč a 103 235 Kč v rámci zdaňovacího období roku 2010 vynaložil na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“).
3. Závěry žalovaného a správce daně žalobce napadá podanou žalobou.

I. Shrnutí žalobní argumentace

4. Žalobce namítá, že pokud jde o výdaj ve výši 38 614 Kč, tak svědek M. T. potvrdil, že se žalobcem spolupracoval v roce 2010 a 2011 při uzavírání zdravotního pojištění cizinců a že od žalobce přijal uvedenou částku. Své tvrzení svědek doložil pokladním deníkem. Tato částka byla náhradou nákladů za pohonné hmoty pro M. T., který v rámci spolupráce se žalobcem jezdil uzavírat smlouvy s přibližně 300 osobami. Žalobce poukazuje na to, že výsledkem se uskutečnil více než 5 let od výplaty uvedených částek, což mohlo mít vliv na detaily výpovědi; tuto skutečnost nelze klást k tíži žalobce.
5. Přestože dohoda o spolupráci s M. T. byla uzavřena dne 30.12.2010, podle žalobce došlo ke zprostředkování kontaktů fakticky již dříve; žalovaný podle žalobce nezohlednil obchodní zvyklosti. Součástí spolupráce s M. T. bylo i předjednání konkrétních smluv s klienty a jejich uzavírání; M. T. za klienty dojížděl a žalobce mu hradil nutné náklady. Mezi výdajem v podobě peněžních prostředků vynaložených na koupi pohonných hmot a získávání nových klientů existuje přímý vztah. Osobní setkání s klientem přitom automaticky neznamená uzavření smlouvy, tedy získání provizí a příjmů plynoucích ze zprostředkování.
6. Spolupráci s M. T. podle žalobce prokazují i dopisy zaměstnance ZFP Maklér, s.r.o. Ing. T. P., který informoval o zaslání provizí za zprostředkování povinného zdravotního pojištění. ZFP Maklér, s.r.o. vyplatila žalobci na provizích částku ve výši 145 635 Kč, kterou žalobce následně uvedl do svých zdanitelných příjmů. Spolupráce s M. T. probíhala v průběhu roku 2010, přičemž výplata odměny neplynula pouze z provize. Žalobce vyplatil M. T. částku celkem ve výši 287 484 Kč jako odměnu za spolupráci včetně náhrady nákladů. Žalobce dále uvádí, že vyúčtování probíhá jedenkrát ročně a je směřováno na konec roku. Žalobce k tomu navrhuje vyslechnout účetní Ing. M. K. jako svědka.
7. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou a odkazuje na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí.
9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. V projednávané věci je sporné, zda žalobce prokázal, že výdaje ve výši 38 614 Kč a 103 235 Kč v rámci zdaňovacího období roku 2010 vynaložil na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Podle § 24 odst. 1 věty první ZDP se výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.
13. Žalobce spolupracoval se ZFP s.r.o. a ZFP akademie, a.s., s nimiž uzavřel smlouvy o obchodním zastoupení, ve kterých se jako obchodní zástupce zavázal vyvíjet činnost směřující k uzavírání určitého druhu smluv; pokud jde o společnost ZFP s.r.o., tak správním spisem prochází smlouva o obchodním zastoupení ze dne 4.9.2008 č. 20020121, podle které se žalobce jako zástupce zavázal vyhledávat zájemce - právnické nebo fyzické osoby mající zájem o uzavření smluv o pojištění, které je oprávněn sjednat pouze pojišťovací makléř, a zastoupený je povinen uhradit zástupci odměny v souladu s touto smlouvou, a to za podmínek sjednaných touto smlouvou nebo jejími nedílnými přílohami.
14. Žalobce dále dne 30.12.2010 uzavřel „Dohodu o poskytnutí kontaktu“ s M. T., ze které vyplývá, že M. T. poskytne za úplatu žalobci kontakt na osoby, které mají zájem o finanční poradenství, které poskytuje za úplatu žalobce, zejména zájem o uzavření smluv o stavebním spoření, penzijním připojištění a životním nebo jiném pojištění. Z této dohody dále vyplývá, že výše odměny bude stanovena individuálně podle každého jednotlivého kontaktu, zejména dle skutečně uzavřených smluv. Z přílohy k dohodě o poskytnutí kontaktu ze dne 20.12.2010 uzavřené mezi žalobcem a M. T. plyne, že vyplacená částka v hotovosti činí 287 484 Kč.
15. Dále správním spisem prochází výdajový pokladní doklad žalobce č. P056 ze dne 31.12.2010, vydaný pro účel platby „zprostředkování smluv T.“ na částku 287 484 Kč; podle předmětného dokladu byla uvedená částka zaplacená dne 31.12.2010.
16. Konstantní judikatura správních soudů k otázce aplikace § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů dovodila, že při posuzování daňově uznatelných nákladů je nutné vždy zohlednit ekonomickou podstatu právních vztahů, s nimiž dané výdaje souvisejí. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7.5.2015, č.j. 9 Afs 275/2014-37, „*Ne každý uplatněný*

výdaj může obstát jako výdaj daňově uznatelný a je na daňovém subjektu, aby u výdaje, o němž tvrdí, že jde o výdaj ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, prokázal, že takový výdaj byl skutečně vynaložen, byl vynaložen za nákup skutečného zboží nebo že se váže k reálně poskytnuté službě, ale i to, že takový výdaj směřoval k dosažení, zajištění nebo udržení jeho zdanitelných příjmů. Je také vhodné zmínit, že vynaložené výdaje se nemusí vždy reálně projevit v příjmech daňového poplatníka, mezi výdaji a příjmy nutně nemusí existovat vztah jakési přímé úměry...Smysl tohoto ustanovení však zjevně spočívá v tom, že se musí jednat o výdaje za tímto účelem vynaložené. Proto také ustanovení § 23 odst. 1 zákona o daních z příjmů při vymezení základu daně hovoří o respektování „věcné a časové souvislosti“ příjmů a výdajů v daném zdaňovacím období. Mezi těmito výdaji a očekávanými příjmy tak musí existovat přímý a bezprostřední vztah, v opačném případě se pojmově nemůže jednat o výdaje vynaložené na dosažení, udržení či zajištění příjmů...“.

17. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2015, č.j. 2 Afs 13/2015-30, „...mezi vynaloženými výdaji a podnikatelskou činností daňového subjektu musí existovat jasná vazba, přičemž neuznatelné jsou takové výdaje, které zřetelně neodpovídají ekonomicky racionálnímu (přiměřenému) chování, tj. nedávají z ekonomického hlediska smysl.“. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14.7.2005, č.j. 6 Afs 17/2004-96, „Z § 24 odst. 1 zákona totiž skutečně nelze dovodit, že by se vynaložené výdaje musely vždy reálně projevit v příjmech daňového poplatníka v témže období, k němuž se vztahují výdaje. Smysl tohoto ustanovení je totiž třeba spatřovat v kodifikaci pravidla, podle něhož se musí jednat o výdaje za tímto účelem vynaložené.“. V rozsudku ze dne 12.4.2006, č. j. 5 Afs 40/2005-72, Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „Ne každý výdaj poplatníkem uplatněný totiž musí obstát jako výdaj daňově uznatelný. Na jednu stranu neobstojí výdaj, který poplatník sice prokáže, nebude však mít souvislost s jeho podnikatelskou činností, na druhou stranu se může jednat o výdaj, který s podnikáním sám o sobě souviset bude, poplatník však neprokáže, že jej skutečně vynaložil.“.
18. V rámci daňové kontroly zahájené dne 12.6.2013 správce daně žalobce vyzval (výzva k prokázání skutečností ze dne 13.9.2013, č.j. 1426330/13/3304-05401-706388) k předložení veškerých důkazních prostředků a prokázání toho, které konkrétní smlouvy byly skutečně uzavřeny, o jaké smlouvy se jednalo a s kým byly skutečně uzavřeny, kdo na straně poskytovatele pojistných či jiných smluv byl oprávněn uzavírat tyto smlouvy a jak tento výdaj sloužil žalobci k dosažení, zajištění a udržení příjmů dle § 24 odst. 1 a 2 ZDP. Správce daně uvedl, že v předloženém peněžním deníku žalobce na řádku č. 294 je zaevidován doklad č. P056, přičemž se jedná o výdej z pokladny na částku ve výši 287 484 Kč pro účel „služby“ zaevidovaný jako zdanitelné výdaje. K peněžnímu deníku byla přiložena dohoda o poskytnutí kontaktu ze dne 30.12.2010 uzavřená mezi žalobcem a M. T., a dále příloha k dohodě o poskytnutí kontaktu ze dne 20.12.2010 na částku 287 484 Kč.
19. Zástupkyně žalobce v odpovědi ze dne 29.11.2013 na výzvu k prokázání skutečností uvedla, že vyplacené provize od ZFP Maklěř, s.r.o. žalobci byly příjmem M. T., přičemž tyto provize žalobce zaevidoval do daňových výdajů v celkové výši 287 484 Kč. Dne 12.12.2013 zástupkyně žalobce doložila dva dopisy ze dne 8.3.2010 od ZFP Maklěř, s.r.o. V prvním z uvedených dopisů je uvedeno, že na základě smlouvy o spolupráci č. 20020121 zasílá ZFP Maklěř, s.r.o. žalobci na účet 43-1211060227/0100 provizi ve výši 145 635 Kč za pojištění zdravotního pojištění cizinců (pojišťovna Slavia), dle rozpisu v příloze, prostřednictvím „makléřské firmy ZFPM s.r.o.“. Obdobně ve druhém z dopisů je uvedeno,

že na základě smlouvy o spolupráci č. 20020121 ZFP Maklér, s.r.o. zasílá žalobci na účet č. 43-1211060227/0100 provizi ve výši 103 235 Kč za pojištění zdravotního pojištění cizinců (pojišťovna Slavia), dle rozpisu v příloze, prostřednictvím „makléřské firmy ZFPM s.r.o.“.

20. Správce daně dospěl k závěru (výsledek kontrolního zjištění ze dne 27.6.2014, č.j. 1386170/14/3304-05401-706388), že žalobce nedoložil a neprokázal, že částka ve výši 38 614 Kč, která je výsledkem rozdílu mezi částkou ve výši 287 484 Kč uvedenou ve výdajovém pokladním dokladu č. P 056 a částkou ve výši 248 870 Kč, která představuje souhrn částek 145 635 Kč a 103 235 Kč provizí uvedených v dopisech od ZFP Maklér, s.r.o., předložených správci daně dne 12.12.2013, sloužila žalobci k dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Správce daně uvedl, že dne 15.3.2010 byla na účet žalobce č. 43-1211060227/0100 u Komerční banky, a.s. připsána částka ve výši 145 635 Kč, která odpovídá částce uvedené v dopisu od ZFP Maklér, s.r.o. ze dne 8.3.2010, přičemž uvedený příjem zahrnul žalobce do zdanitelných příjmů v peněžním deníku roku 2010 na řádce č. 66 k datu účetního případu 31.12.2010 pod dokladem č. V 003. Dále správce daně uvedl, že částka ve výši 103 235 Kč naopak nebyla žalobci v roce 2010 připsána na jeho bankovní účet a ani nebyla zaevidována do zdanitelných příjmů v peněžním deníku roku 2010.
21. Při ústním jednání dne 17.9.2014 (protokol č.j. 1651950/14/3304-05401-706388) žalobce předložil e-mailovou korespondenci zaměstnance ZFP akademie a.s. Ing. T. P. s Ing. M. K. Ing. T. P. v ní uvedl, že dne 10.3.2010 sice byla částka ve výši 103 235 Kč připsána na účet č. 1211060227/0100, ale dne 12.3.2010 byla tato částka vrácena, protože číslo účtu neexistovalo. Dne 15.3.2010 byla částka 145 635 Kč zaslána na účet č. 43-1211060227/0100. Dále žalobce doložil dva dopisy od ZFP Maklér, s.r.o., jeden ze dne 26.2.2010 o zaslání provizi za pojištění povinného zdravotního pojištění cizinců ve výši 42 400 Kč a druhý ze dne 8.3.2010 o zaslání provizi za pojištění povinného zdravotního pojištění cizinců ve výši 103 235 Kč.
22. Ve zprávě o daňové kontrole ze dne 5.5.2015, č.j. 360969/15/3304-60561-706388 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“), správce daně uzavřel, že žalobce neprokázal a nedoložil, že částku ve výši 38 614 Kč vynaložil na dosažení, zajištění a udržení svých zdanitelných příjmů. Uvedl, že částka ve výši 146 635 Kč se skládá ze součtu částek 103 235 Kč a 42 400 Kč, přičemž částka ve výši 103 235 Kč byla uvedena do daňových výdajů dvakrát. Podle správce daně žalobce neprokázal, že by skutečně došlo k připsání částky 103 235 Kč ještě jednou na jeho účet a současně že by taková částka byla podruhé předmětem zdanitelných příjmů ve zdaňovacím období roku 2010. Částky ve výši 38 614 Kč a 103 235 Kč zaevidované pod dokladem č. P056 správce daně vyloučil z daňových výdajů, protože žalobce neprokázal, že se jedná o výdaje dle § 24 odst. 1 a 2 ZDP.
23. Platebním výměrem ze dne 6.5.2015, č.j. 1086165/15/3304-50521-70847, správce daně doměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010. Proti tomuto platebnímu výměru brojil žalobce odvoláním, přičemž v rámci jeho doplnění navrhl provedení výsledku M. T.; výsledek provedl správce daně dne 13.1.2016 (protokol č.j. 27155/16/3304-60561-706388). M. T. potvrdil, že spolupracoval se žalobcem v roce 2010 a 2011. Podle M. T. spolupracovali v oblasti zprostředkování povinného zdravotního pojištění cizinců. Na dotaz správce daně, zda žalobci poskytoval předmětné služby pravidelně v roce 2010 a 2011 a případně jak často, M. T. uvedl, že to bylo koncem roku 2010 a že se jednalo o jednorázovou akci trvající asi tři měsíce. Finanční odměnu za

uzavřené pojistné smlouvy získal od žalobce; ZFP Maklér, s.r.o. posílala provizi žalobci a ten větší část poslal M. T. První část provize byla zřejmě vyplacena v lednu roku 2011. M. T. dále předložil pokladní deník, v němž byly dne 31.12.2010 zaevidovány doklady od žalobce, konkrétně doklad č. P 00002 ve výši 145 635 Kč s účelem platby podíl provize za společné práce, doklad č. P 00011 ve výši 103 235 Kč s účelem platby podíl provize za společné práce a doklad č. P 00012 od žalobce ve výši 38 614 Kč s účelem platby úhrada nákladů za společnou práci. M. T. uvedl, že částku 287 484 Kč převzal, jak je uvedeno v příloze k dohodě o poskytnutí kontaktu. Odměna za poskytnuté kontakty mu byla vyplacena ve více částkách, jednotlivé částky nezná, a odkázal na svoji účetní Ing. M. K. K částce ve výši 38 614 Kč uvedl, že se jednalo o úhradu nákladů za spolupráci; žalobce mu na začátku pomáhal peněžně, proplácel mu naftu, když začínal, jezdil uzavírat smlouvy s přibližně 300 osobami. Výsledku byla přítomna Ing. M. K., která vedla daňovou evidenci současně žalobci i M. T.; na její dotaz M. T. uvedl, že odměna v roce 2010 mu byla vyplacena v hotovosti.

24. Správce daně v rozhodnutí ze dne 19.4.2016, č.j. 399683/16/3304-50521-708471, o odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru ze dne 6.5.2015, č.j. 1086165/15/3304-50521-70847, uvedl, že dle seznamů – pojištění cizinců, které vystavila ZFP Maklér, s.r.o. pro žalobce dne 26.2.2010 a 8.3.2010, vyplývá, že již uzavřené smlouvy s cizinci byly ZFP Maklér, s.r.o. odevzdány daleko dříve (5.1.2010 a 14.1.2010) než měl M. T. poskytnout na tyto osoby žalobci kontakty. Z těchto smluv vyplývá, že k uzavírání pojistných smluv docházelo koncem roku 2009 anebo začátkem roku 2010, nikoli až koncem roku 2010; pokud by částka ve výši 38 614 Kč byla použita na výdaje za pohonné hmoty ze začátku spolupráce, jak uvedl M. T., tak by podle správce daně mělo dojít k její výplatě koncem roku 2009 anebo začátkem roku 2010. Dále správce daně upozornil, že pokud M. T. uvedl, že mu náležela větší část provize od ZFP Maklér, s.r.o. a že žalobci náležela menší část, tak dle daňové evidence předložené žalobcem žalobce obdržel od ZFP Maklér, s.r.o. provizi za zprostředkování pojištění cizinců ve výši 145 635 Kč a do daňových výdajů přitom uplatnil částku ve výši 287 484 Kč za „zprostředkování smluv T.“. Podle správce daně žalobce ani v odvolacím řízení neprokázal, že obdržel od ZFP Maklér, s.r.o. i částku ve výši 103 235 Kč a že ji zaevidoval do zdanitelných příjmů; prokázána byla pouze částka ve výši 145 635 Kč.
25. Také žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce částku ve výši 103 235 Kč ve skutečnosti neobdržel, neevidoval ji v daňových příjmech, a pokud ji M. T. vyplatil, nejednalo se o oprávněný výdaj v souvislosti se získáním kontaktů budoucích pojištěnců, tudíž o výdaj související s podnikatelskou činností žalobce.
26. Podle zdejšího soudu jsou závěry správních orgánů správné. Žalobce neprokázal, že výdaj ve výši 38 614 Kč (tedy součást výdaje v celkové výši 287 474 Kč vyplaceného žalobcem M. T. ve zdaňovacím období roku 2010) vynaložil pro účely dosažení, zajištění a udržení svých zdanitelných příjmů. Podle zdejšího soudu žalobce neprokázal, že částka ve výši 38 614 Kč představovala náhradu nákladů, kterou žalobce M. T. poskytl za pohonné hmoty pro účely jízd M. T. k zajištění kontaktů na zájemce o uzavření pojistných smluv.
27. Podle zdejšího soudu je v souvislosti s částkou ve výši 38 614 Kč podstatné především to, že žalobce žádným způsobem neprokázal, že tato částka vůbec byla vyplacena za účelem náhrady nákladů za pohonné hmoty, jež měl M. T. vynaložit k jízdám za účelem obstarání kontaktů. Pokud byly uzavřené smlouvy s cizinci ZFP Maklér, s.r.o. odevzdány dříve

(tedy 5.1.2010 a 14.1.2010), než měl M. T. poskytnout žalobci na tyto osoby kontakty, a k jejich uzavírání docházelo koncem roku 2009 anebo začátkem roku 2010, nikoliv až koncem roku 2010, tak tyto výdaje na pohonné hmoty s uvedenými smlouvami souviset nemohou. Zdejší soud se proto ztotožňuje se závěry správních orgánů, že žalobce neprokázal, že se jednalo o výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů, tedy neprokázal ekonomickou souvislost tohoto výdaje se svými příjmy; nad rámec k tomu zdejší soud dodává, že se z uvedeného důvodu již nezbyval tím, zda i v případě, že by bylo doloženo, že M. T. vynaložil částku ve výši 38 614 Kč jako náklady na pohonné hmoty za účelem obstarávání kontaktů pro předmětné smlouvy, by se jednalo o výdaj v souvislosti s příjmy samotného M. T. či s příjmy žalobce.

28. Pokud jde o výdaj ve výši 103 235 Kč (tedy součást výdaje v celkové výši 287 474 Kč vyplaceného žalobcem M. T. ve zdaňovacím období roku 2010), tak podle zdejšího soudu žalobce ani v tomto případě nevyvrátil pochybnosti správce daně o tom, že se jednalo o výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Správce daně uznal jako daňově uznatelný výdaj ve výši 145 635 Kč vyplacený M. T., tedy výdaj ve stejné výši, v jaké žalobce obdržel od ZFP Maklér, s.r.o. provizi za uzavřené pojistné smlouvy; a to i přesto, že svědek M. T. uvedl, že menší část provize od ZFP Maklér, s.r.o. náležela žalobci. Žalobce podle zdejšího soudu neprokázal, že by v rámci zdaňovacího období roku 2010 obdržel z uzavírání pojistných smluv od ZFP Maklér, s.r.o. další či vyšší provizi.
29. Pokud žalobce v žalobě namítá, že prokazatelně doložil vyplacení částky ve výši 287 484 Kč, o čemž podle žalobce svědčí také svědecká výpověď M. T., tak k tomu zdejší soud uvádí, že ani samotné doložení vyplacení určité částky v hotovosti ještě neprokazuje, že se jedná o výdaje za účelem dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. Ani ze svědecké výpovědi M. T. podle zdejšího soudu neplyne, že by částku ve výši 141 849 Kč (tj. 38 614 Kč + 103 235 Kč), dle tvrzení žalobce vyplacenou v hotovosti, žalobce vynaložil za účelem dosažení, zajištění a udržení svých zdanitelných příjmů. M. T. potvrdil jednorázovou spolupráci v roce 2010 a 2011 - konkrétně spolupráci v oblasti pojištění cizinců trvající asi tři měsíce. Pokud tedy žalobce dále namítá, že jako provizi obdržel částku ve výši 145 635 Kč (kterou vykázal ve svých příjmech) a M. T. vyplatil 287 484 Kč, tak podle zdejšího soudu žalobce neprokázal, čeho se zbývající část výdaje (ve výši 103 235 Kč) měla týkat, resp. k dosažení, zajištění či udržení jakých příjmů měla částka uvedené výše sloužit. Nadto sám M. T. potvrdil spolupráci toliko ohledně obstarání kontaktů ve věci pojistných smluv s cizinci, přičemž žalobce jinou spolupráci s M. T. ničím nedoložil a ani neuvádí, v čem by konkrétně spočívala. Pokud žalobce v souvislosti s tvrzením, že výplata odměny M. T. neplynula nutně z provize za uzavřené smlouvy, odkazuje na bod 4.1 zprávy o daňové kontrole, tak v předmětné části zprávy o daňové kontrole (strana 23 až 24 zprávy o daňové kontrole) správce daně uzavřel, že žalobce nedoložil částku ve výši 38 614 Kč jako daňově uznatelný výdaj, a shrnul skutečnosti žalobcem tvrzené v průběhu daňové kontroly a důkazy, které žalobce předložil.
30. Jestliže žalobce namítá, že osobní setkání s klientem automaticky neznamená uzavření smlouvy, tedy získání provizí a příjmů ze zprostředkování, tak žalobce nijak nedokládá, které konkrétní kontakty obdržel prostřednictvím M. T. v případech, kdy smlouva nakonec uzavřena nebyla, a tedy provize žalobci z uzavřené smlouvy neplynula. Nadto sám žalobce zmiňuje obchodní zvyklosti, podle nichž v praxi dochází k časovým posunům, kdy sepsání smluv, vyúčtování provizí, jejich výplata a odsouhlasení probíhá zpětně;

žalobce tedy namítané obchodní zvyklosti dává do souvislosti s případy, kdy smlouva skutečně uzavřena byla a obchodní zástupce obdržel provizi. K tomu zdejší soud odkazuje na rozhodnutí správce daně ze dne 19.4.2016, č.j. 399683/16/3304-50521-708471ZFP, v němž správce daně zohlednil zpětné uzavírání dohod v případech, kdy žalobce prokázal, že byla uzavřena konkrétní smlouva o finančním produktu nebo bylo doloženo vyúčtování dokládající přijatou provizi z uzavřené smlouvy.

31. Žalobce dále k výsledku M. T. namítá, že jeho paměť mohla být ovlivněna dlouhým časovým rozpětím mezi realizovanou spoluprací a výsledkem, což žalobce dává do souvislosti s tvrzením M. T., že se žalobcem spolupracoval koncem roku 2010. Podle zdejšího soudu bylo především na žalobci, aby zajistil, že bude schopen prokázat, že výdaje prokazatelně vynaložil v souvislosti s dosažením, zajištěním či udržením zdanitelných příjmů; nelze proto důvodně argumentovat pouze časovým odstupem svědecké výpovědi. Nadto, jak již zdejší soud výše uvedl, žalobce především žádným způsobem neprokázal, že částka ve výši 141 849 Kč (tj. 38 614 Kč + 103 235 Kč) byla vynaložena na dosažení, zajištění či udržení příjmů z jeho ekonomické činnosti.
32. Pokud žalobce navrhuje provedení výsledku účetní Ing. M. K. jako svědka, tak podle zdejšího soudu není zřejmé, jakým způsobem by tento výslech mohl přispět k prokázání, že výdaj ve výši 141 849 Kč (38 614 Kč + 103 235 Kč) byl daňově uznatelným výdajem, resp. k dosažení, zajištění či udržení jakého zdanitelného příjmu žalobci sloužil; žalobce toto žádným způsobem nespecifikuje. Po stránce skutkové přitom žalobce nevyvrací, že M. T. uvedl, že se žalobcem spolupracoval toliko v oblasti obstarání kontaktů za účelem uzavírání pojistných smluv s cizinci, a dále žalobce neprokázal, že by na svůj bankovní účet obdržel 103 235 Kč od ZFP Maklér, s.r.o. Pokud žalobce v souvislosti s navrhovanou svědeckou výpovědí uvádí, že vyúčtování probíhá jedenkrát ročně, tak podle zdejšího soudu není zjevné, jakou má tato skutečnost souvislost s prokázáním daňové uznatelnosti sporné části uplatněných výdajů. Provedení důkazu výsledkem Ing. M. K. je tedy podle zdejšího soudu, s ohledem na dostatečně zjištěný skutkový stav v daňovém řízení, nadbytečné.
33. Vzhledem k výše uvedenému zdejší soud neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

34. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. července 2019

David Raus v.r.
předseda senátu